

HN 8. 10. 2012

Bez Havla, ale stále s Havlem

Igor Blaževič

Lidé často dělají to, co dělají, kvůli strachu a obavám. Pokud tomu tak není, jsou vedeni nějakým skutečným nebo pomyslným prospěchem. Mnohokrát jsem slyšel Havla říkat, že člověk má dělat věci, protože jsou správné, a ne protože z toho má nějaký prospěch. Havel se také nebál veřejně mluvit a konat, domníval-li se, že je něco správně. Kolik je v české a mezinárodní politice osobností, které si kladou tuto morální otázku, co je správné a co špatné, a potom podle toho mluví a jednají?

Václava Havla jsem poznal ve chvíli, kdy už byl prezidentem a globální celebritou, něco jako král, filozof a politická rocková hvězda v jedné osobě. Kamkoliv přišel, stával se centrem pozornosti. Vícekrát jsem pozoroval, jak se vlivní politici a celebrity tlačí skrze houf lidí k němu blíž, aby se s ním vyfotili. Já už svoji fotku měl a nemusil jsem se tlačit, takže jsem si mohl hrát v myšlenkách s otázkou, jestli by tam ten politik nebo slavná osobnost byli tak aktivní ve snaze potřást si s ním rukou v době, kdy už byl uznávaným spisovatelem, ale zároveň disidentem neustále sledovaným StB.

Celý článek je uložen v Archivu Knihovny Václava Havla.